

grundelser, han fremkom med i sit Foredrag.

Naar den ærede Ordfører dernæst talte om den Agitation, der er drevet fra forskellige Sider i Esbjerg for at faa Havnen den ene eller den anden Vej, er dertil at sige, at det er rigtigt nok, at der har været en saadan Agitation; men det er aldeles urigtigt, at den har været drevet særlig fra den ene Side og ikke fra den anden. Og det er sikkert urigtigt at nævne en enkelt Mand her ved Navn for det østlige Projekt og ikke gøre noget tilsvarende til den anden Side, da det er vitterligt, at en enkelt Mand mere end nogen anden har virket for den vestlige Plan. Og naar man saa henviser til, at der er saa lidt Hold i den Skibsfører, den højtærede Trafikminister drog frem ved 2den Behandling forleden, og derimod henviser til de 8 Skibsførere, som nævnes i Andragendet under Nr. 1, skal jeg oplyse, at der er det ejendommelige ved disse 8, at de 4 af dem staa i en enkelt Mands Tjeneste og føre Skibe, som ikke ofte komme i Esbjerg Havn, medens de andre 4 ikke mere ere Skibsførere. Saaledes forholder det sig i det hele med disse Antydninger, hvormed den ærede Ordfører søger at vende Stemningen i det store, afgørende Spørgsmaal, her foreligger. Derfor maa jeg paa det bestemteste fastholde, at indtil man med gode og saglige Grunde godtgør, at det, som skal tilfredsstilles ved Havnen i Nutid og nærmeste Fremtid, ikke tilfredsstilles fuldt saa godt ved den østlige som ved den vestlige Havn, er der ikke Grund til at fravige Afgørelsen ved 2den Behandling; men derimod Grund til at staa fast paa den, og det saa meget mere, som een Ting er sikker, at hvilke Fordele en vestlig Havn end kan have, ere disse Fordele i Øjeblikket højst usikre, men det er højst sandsynligt, at der der maaske ligger en Fare for en Tilsanding.

Sandheden er altsaa, at hvis Havnen bliver bygget som her foreslaet, vil den kunne tilfredsstille alle de Krav, der stilles i Øjeblikket. Dertil kommer saa, at der ved en saadan Havn kan blive Plads til den Verdenshavn, som man tænker sig i Fremtiden, imellem den nuværende Havn og den vestlige Havn. I Mellemtiden kan man gøre sine Iagttagelser og se, om man kan finde noget, som er bedre. Stillingen er i Øjeblikket den, at denne ideelle Havn, som der er talt saa meget om, og som har medvirket til, at Folk ere bleve tvivlrædige i deres Anskuelser, vil ikke fremkomme ved den vestlige Havn, saaledes

som den her er foreslaet. Man vil ikke faa de heldige Indsejlingsforhold som ved en Østhavn, navnlig ikke efter den nordre Moles Nedbrydelse, som vil gøre Indsejlingsforholdene endnu mere uheldige.

Jeg vil dermed slutte og bede de Herre om ikke at lytte til de mange stærke Ord, der nu kom fra den ærede Ordfører paa Baggrund af den let forklarlige Bølgegang i hans Sind efter den Afstemning, vi sidst havde. Jeg vil derimod bede ærede Medlemmer om at tage Hensyn til, hvad der ogsaa er blevet gjort opmærksom paa i Dag, at den ærede Ordfører sluttede sin Tale, første Gang han havde Ordet, med at sige, at hvilken Vej man end vil gaa, eet er dog sikkert, at naar Flertallet træffer en eller anden Afgørelse, maa man samles om den og ikke stemme imod. For det er paatrængende nødvendigt, at Esbjerg faar en Havn, som er bedre end den, den har i Øjeblikket, og som kan være tilstrækkelig i alt Fald i en nærmere Fremtid. Med disse Ord vil jeg anbefale at gentage Afstemningen fra sidst, og at Esbjerg faar sin Havn saaledes, som den er foreslaet og vedtaget af dette Ting ved 2den Behandling.

Ordføreren (Bluhme): Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet mere, men jeg skal dog overfor den ærede sidste Taler sige, at hvad jeg har sagt om Vandbygningsdirektøren, er naturligvis rigtigt. Han tog først et andet Standpunkt end Ministeren, men denne — det var ikke den nuværende, men den daværende Trafikminister — gjorde ham opmærksom paa, at hans Forslag var for dyrt, og forlangte, at han skulde udarbejde et billigere Projekt. Det var altsaa efter den daværende Trafikministers Ønske, at han gik over med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor Havnen skulde ligge, fra en Vesthavn til en Østhavn.

Spørgeres der om, hvilke Fordele der ere forbundne med en Vesthavn, svarer jeg, at der er uhyre store Fordele, idet den giver Plads og lettere Arbejde i Havnen, medens den Østhavn, som her foreslaas, vil fylde den nuværende Havn. Altsaa, den Havn, som Ministeren selv har forlangt skulde uddybes til 24 Fod, skal nu udfyldes, den, som nu gør Fyldest fuldt ud, og som vilde gøre endnu bedre Fyldest, naar vi lod den ligge. Den skal nu fyldes, og hele det brillante Anlæg, der nu der er til Fordel for Erhvervslivet, Skibsværftet med mere, skal nu ødelægges, og man vinder dog ingen Plads derved. Skal man have